

ГОЛ, ЯКІ НЕ Ё РАДАСЦЬ

Некалі раней я досыць часта хадзіў на стадыёны, бо займаўся спортам сам, любіў паглядзець на спаборніцтвы іншых. Ёсць, карацей, што ўспомніць! Гэта, напрыклад, і Кубак еўрапейскіх чэмпіёнаў, які выйгралі гандбалісты мінскага СКА, і перамога нашых хакеістаў над шведамі ў алімпійскім чвэрць-фінале, і бронзавыя медалі «буальскіх дзяўчат» на чэмпіянаце Еўропы, і тры алімпійскія перамогі Дар'і Домрачавай, і шмат чаго іншага.

Але ж тут і цяпер я спынюся на «гульнях», якія варты хіба што смеху. Такім чынам, першая. На пачатку сямідзясятых гадоў савецкі футбол напаткала, можна сказаць, эпідэмія нічыйх. Гэта калі каманды, якія не прэтэндуюць на медалі, паміж сабой дамаўляліся згуляць унічыю. А што — ім жа абедзвюм добра тады. Без ніякіх намаганняў атрымліваюць па ачку, захоўваюць месцы ў вышэйшай лізе...

Гледачам хіба дрэнна, бо нецікава тады сачыць за гульніёй. Вось і пераставаў народ хадзіць на стадыёны. Ды і калі хадзіў, глядзеў не толькі на поле. Помню, у час такой гульні адзін з заўзятараў усё сабе месца не знаходзіў, усё чухаў сваю лысую галаву.

А хлопец, што сядзеў у яго за спінай, вырашыў пажартаваць: выцягнуў з кішэні сцізорык і на гэтую лысіну пачаў асцярож-ненька крышыць... хімічны аловак. У выніку галава ў небаракі (ружовая ад гарачыні і ад поту) стала паступова ператварацца ў светла-фіялетавую, у ярка-фіялетавую, у цёмную...

Заўятары, якія сядзелі паблізу, душыліся ад смеху.

Не абыходзіліся без яго і гульні на дамоўленасці.

Генадзь Хазанаў неяк расказаў, што газеты чытае між рад-коў. Вось так, па-хазанаўску, я «прачытаў» адну гульнію.

Не буду цяпер казаць, якія каманды сустраліся. Скажу так: адна з іх (назавем яе першай) знаходзілася на мяжы выбывання з вышэйшай лігі. Для таго, каб застацца там, ёй трэба было ў апошняй гульні выйграць у другой каманды, якая месца ў той лізе сабе забяспечыла.

Далей усё зразумела: першая каманда прапанавала другой, каб тая ім прайграла. Другая, каб таксама з гэтага нешта мець, прапанавала першай налета, калі яны прыедуць да іх, таксама прайграць, а на полі першай згуляць унічыю.

Усё пайшло, як па масле. Я на свае вочы бачыў, як напада-ючы першай каманды забіў гол. Ён спакойна падбег да варот, і ніхто з абаронцаў не перашкодзіў яму ўдарыць.

Вясной другая каманда завітала да першай — на гэты раз па абячаную нічыю. І зноў атрымалася, як яны дамаўляліся: каманды абмяняліся галамі, потым спакойна ганялі мяч.

Аднак хвіліны за дзве да канца гульні футбаліст першай каманды перастарася: ён замочна ўдарыў па мячы, і той спа-койна закаціўся ў вароты сапернікаў: «Гол?!»

Забіўшы яго, гульцы звычайна шалеюць ад радасці — збя-гаюцца да «аўтара», абдымаюць, віншуюць...

Гэтым жа разам усе засталася на месцах, а сам «аўтар» у роспачы схпіўся за галаву (маўляў, што ж я нарабіў, мы ж так не дамаўляліся)...

Добра, што бедаваць яму давялося нядоўга. Гледачы апамя-тацца не паспелі, як першая каманда амаль тут жа... прапусціла гол у адказ. Другая, як і чакалася, выйграла!

...Нехта гэтую гульнію «прачытаў» бы, магчыма, іначай, а я — вось так.

Мікалай Старых,

г. Гомель.

ЯК ДБАЕШ, ТАК І МАЕШ

У апошнюю нядзелю ліпеня ў мяне, можна сказаць, свя-та — Дзень ваенна-марскога флоту, бо менавіта ў ім я некалі служыў.

Карабель наш з прыгожай назвай «Рассвет» будаваўся на ленінградскім заводзе «Алмаз» і папярэдне павінен быў прай-сці ўсе выпрабаванні (спачатку — хадавыя, потым — агнявыя) і толькі тады стаць на базу сваёй прыпіскі — аж у Мурманскай вобласці.

Праўда, гэта — паводле папярэдніх планаў. Наяве ж у бу-даўнікоў, што часта бывае, нешта «не зраслося», сарвалася, і мы засталіся на Балтыцы. У латвійскім горадзе Ліепая кара-бель наш быў прыкаваны да пірса, а значыць, у нас, матросаў, асаблівай работы не было: хадзілі на заняткі па спецыяльнасці, на палітінфармацыі, прыбіралі памяшканні ды палубы, чысцілі зброю...

■ Філатэліст

Прысвячаецца пчалярам

Міністэрства сувязі і інфарматызацыі Рэспублікі Беларусь
12 жніўня выпускае ў абарачэнне новы паштовы блок.

Прысвечаны ён аднаму з самых старажытных заняткаў чалавека — пчалярству, якое ў Беларусі вядзе свой адлік з XIX стагоддзя, калі ў Магілёўскай губерні быў створаны Горы-Горацкі земляробчы інстытут, дзе выкладаўся адмысловы курс і быў зроблены вучэбна-паказальны пчалынік.

У блоку «Пчалярства Беларусі» дзве маркі. Мастак Аляксандр Міцянін, дызайн Марыны Віткоўскай.

У дзень выпуску ў сталічным аддзяленні сувязі №1 (крама «Філатэлія», вул. Маскоўская, 16) адбудзецца спецыяльнае гашэнне на канверце «Першы дзень».

Але ж вольны час заставаўся ўсё роўна!

Запаўняўся ён гульніёй у футбол паміж афіцэрамі і матроса-мі, «паядынкамі» па перацягванні каната з экіпажамі караблёў, што стаялі побач; зрэдчас арганізоўваліся культпаходы.

Дык вось аднойчы (як сёння помню, 1 красавіка) старшы памочнік камандзіра карабля Эварт Ступіш павёў нас у драм-тэатр. Запісаліся ў гэты «паход» 13 чалавек — нешчаслівая лічба: тым, што большасць матросаў напярэдадні здала сваю вахту і змагла паспаць толькі чатыры гадзіны. Гэта па-пер-шае. Па-другое, ці не тая ж большасць гадавалася ў невялікіх мястэчках ці вёсках і ў тэатр ішла ці не ў першы раз у жыцці. Па-трэцяе, будынак тэатра сустрэў нас надпісамі і афішамі вы-ключна на лацінцы. А калі мы ўселіся ў мяккія ўтульныя крэслы, нас чакаў яшчэ адзін сюрпрыз: пастаноўка ішла на латышскай мове, а значыць, мы, рускія, украінцы, малдаване і я, беларус, не разумелі там аніводнай рэплікі!

У роспачы ды неўразуменні мы пазіралі на Ступіша і бачы-лі, што твар яго аж свеціцца ад... шчасця. Ён, трэба разумець, вельмі рады быў, што 1 красавіка нас так разыграў?..

Адплагіць яму той самай манетай мы намеру не мелі, але... Неяк міжволі атрымалася, што хвілін праз дваццаць пасля пачатку спектакля соладка захроп адзін з матросаў (сядзелі мы ў розных месцах), потым да яго далучыўся другі, трэці, чацвёр-ты... Недаспаўшы пасля вахты, мы ўсе элементарна паснулі.

Камандзіру за нас, ну напэўна ж, было няёмка! Але за што змагаўся, як той казаў...

Сяргей Саковіч,

г. Калінкавічы.

«А МНЕ ТРЭБА!»

Усе мы з хат — гэта і сапраўды. Мусіць, большасць мін-чан — гараджане ў першым пакаленні. Праўда, пра вёскі свае яны гаварыць не любяць, а вось пра дачы — толькі зачапі: ці не кожны пачне ўспамінаць, расказваць пра сваё, перажытае...

Можа, памыляюся, але так званыя садовыя ўчасткі ў краіне Саветаў ахвотна давалі па дзвюх прычынах: па-першае, для таго, каб людзі маглі прасцей пракарміць свае сем'і, а па-дру-гое, каб яны ўвесь час былі пры справах і не лезлі ў палітыку. Ну сапраўды: яно ж не да яе, калі чалавек атрымаў 4 соткі няўдобіцы, хмызняку ці пясчанага кар'ера? Яму зямлю трэба даводзіць да ладу, потым садзіць на ёй яблыні ды парэчкі, ка-паць грады і нешта на іх вырошчваць.

А ўжо пабудовы ўзвесці дык і наогул праблема была, бо гэта цяпер, калі ёсць за што, пайшоў у краму ды купіў усе патрэбныя матэрыялы і рыштунак, гэта цяпер ці не на ўсіх слупах прапа-нуюцца транспартныя паслугі. А некалі ж мы ўсё даставалі, куплялі па блаце, шукалі, на чым прывезці (ды па бездарожжы), не маглі знайсці добрых спецыялістаў-будаўнікоў...

Але мы працавалі, стараліся і ўсё змаглі. Іду вось цяпер па вуліцах свайго садовага таварыства і не магу нацешыцца: і дамкі сабе людзі паставілі (шкада, што маленькія... На большыя дазволу не было), і парнікі пры іх, і акуратныя агароджы... Сады за імі вялікія. А якія кветнікі-гароды! Здалёку відаць, як некалі ў майёй вёсачцы — на гэтай дачы ўсе працуюць, што тыя мураш-кі, што пчолкі, на гэтай — таксама, бо мала сваёй зямлі (а яе і сапраўды мала), — яшчэ і ўзбочыны крыху прыхапілі...

А вось у гэты дамок, наадварот, адпачывальнікі прыязджа-юць альбо так званыя шашлычнікі: з'являцца, музыку паслуха-юць, у гамаках паляжаць, гарэлачкі пап'юць і з'едуць). І гэта сляібка адметная (вокны за кратамі) — тут наш... злодзей жыве.

Адкуль я гэта ведаю? Дык за руку злавіў!

Прыязджаю, значыць, неяк на дачу (без машыны яшчэ, ціха), заходжу на свой падворак і вачам не веру: ля адрыны сусед стаіць, «перабірае» пруты арматуры (я прывёз, каб таматы падвязаць). І, галоўнае, па-гаспадарску так: гэту жалезку (добраю, доўгую) сабе пад паху, гэтую, горшую, назад у кучу, гэта значыць мне...

Але ж — не будзь то злодзей — «сартуе» ўсё і баіцца: не-не ды скосіць вокам, ці не бачыць хто, не-не ды азірнецца: «Во ліха — гаспадар за спінай!»

Нямая сцэна была амаль, як у Гогаля: сусед, чырвоны, як рак, глядзіць на мяне, а я — на яго, бо ўцяміць не магу, што ж гэта дзеецца?!

Злодзей да памяці прыходзіць першым: кіўком галавы па-казвае на адабраную для сябе арматуру і кажа: «Мне гэта трэ-ба». (А мне дык быццам бы не!) І пасля гэтых слоў, спакойна прыхапіўшы жалезкі, прастуе на свой участак, у свой дом.

...Што, магчыма, цікава, дзён праз палькі там з'явіўся мужык са зварачным апаратам: сусед з тых самых маіх прутоў на вок-ны сабе зварыў... краты.

Атрымліваецца, што зладзеі таксама баяцца — зладзеляў, бо каму-каму, а ўжо ім, як пагарэльцам, відаць, патрэбна ўсё чыста.

<i>Уважаемые акционеры ОАО «МАПИД»</i>
9 августа 2016 года состоится внеочередное общее собрание акционеров ОАО «МАПИД», расположенного по адресу: г. Минск, ул. Р. Люксембург, 205. Собрание созывается по инициативе Наблюдательного совета ОАО «МАПИД». Собрание пройдет по адресу: г. Минск, ул. Р. Люксембург, 205 (зал заседаний). Начало работы собрания – 9 августа 2016 года, 15.00.
ПОВЕСТКА ДНЯ: - О выплате дивидендов за I полугодие 2016 г. - О внесении изменений в Устав ОАО «МАПИД»
С материалами, подготовленными к собранию, можно озна-комиться в рабочие дни, начиная со 2 августа по 8 августа 2016 года по месту нахождения Общества: г. Минск, ул. Р. Люк-сембург, 205, каб. № 208А (отдел собственного строительства и инвестиций) с 9.00 до 16.00, 9 августа 2016 года по месту проведения собрания с 9.00 до 14.30. Список лиц, имеющих право на участие в собрании ак-ционеров, будет составлен на основании реестра акционеров, сформированного на 29 июля 2016 года. Регистрация участников собрания с 13.30 до 14.30 по месту проведения собрания. <u>Для регистрации при себе иметь следующие документы:</u> - акционеру общества – паспорт; - представителю акционера – паспорт и доверенность.
УНП 100008115 <i>Администрация</i>

БЕЛАРУСБАНК

ОАО «АСБ Беларусбанк» сообщает об установлении с 01.08.2016 по ранее открытым срочным банковским вкладам «Доходный» на 190 дней в белорусских рублях, по которым не начисляется пониженная процентная ставка, при проведении очередной и последующих пролонгаций процентную ставку в размере 0,6 процентов годовых.

Сохранность и возврат вкладов гарантируется в порядке, установленном законодательством Республики Беларусь. Лицензия на осуществление банковской деятельности № 1 от 24.05.2013, выданная Национальным банком Республики Беларусь. УНП 100325912.
Процентная ставка по вкладам (депозитам) может быть изменена банком в одностороннем порядке в соответствии с договорами банковских вкладов (депозитов).

Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки» ИЗВЕЩАЕТ О ПРОВЕДЕНИИ ПОВТОРНОГО АУКЦИОНА ПО ПРОДАЖЕ ИМУЩЕСТВА	
Наименование	Характеристика
ЛОТ 4	
Наименование объекта, краткая характеристика, адрес расположения	Капитальное строение, инв. № 400/С-95222 (назначение – здание специализированное розничной торговли, назначение – магазин), общей площадью 85,2 кв.м, расположенное по адресу: Гродненский р-н, Коптевский с/с, д. Коробчицы, ул. Мира, 40 А
Земельный участок, на котором расположен объект	Кадастровый № 422084506801000096, площадью 0,0841 га (назначение – земельный участок для размещения объек-тов розничной торговли (для эксплуатации и обслуживания магазина), расположенный по адресу: Гродненский р-н, Коптевский с/с, д. Коробчицы, ул. Мира, 40 А. Земельный участок имеет ограничения (обременения) прав в исполь-зовании: земельный участок, находящиеся в охранный зоне линий электропередачи, код – 6, площадью 0,0086 га, земельный участок, находящийся в водоохраной зоне во-дных объектов вне прибрежных полос, код - 2, площадью 0,0841 га
Начальная цена продажи	34 508,02 р. (тридцать четыре тысячи пятьсот восемь ру-блей две копейки) с учетом НДС
Сумма задатка	3 450,80 р. (три тысячи четыреста пятьдесят рублей во-семьдесят копеек)
Условия аукциона	Без условий
Продавец	Гродненский филиал Гродненского областного потребительского общества, 230001, г. Гродно, ул. Суворова, 298, тел. 96-06-74
Организатор торгов	Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки», г. Гродно, ул. Врублевского, д. 3, каб. 209, тел.: 41-98-32, 41-98-34
Условия оплаты	По договоренности сторон
Срок заключения до-говора купли-продажи	Не позднее 20 рабочих дней
Номер р/с для пере-числения задатка	с момента подписания протокола аукционных торгов Р/с 3012579170017 в Дирекции ОАО «Белинвестбанк» по Гродненской области, код банка 153001739, УНП 500833225
Аукцион состоится 05 августа 2016 г. в 15.00 по адресу: Гродненская область, г. Гродно, ул. Врублевского, 3, 209	
К участию в аукционе допускаются физические лица, юридические лица и инди-видуальные предприниматели, подавшие организатору аукциона в названный в извещении срок заявление с приложением необходимых документов и внесшие в установленном порядке на указанный в извещении текущий (расчетный) счет сумму задатка, получившие билеты участников аукциона с указанием даты ре-гистрации заявления и заключившие с организатором аукциона соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона. Для участия в аукционе в указанный и извещении срок в Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки» подается заявление на участие в аук-ционе со следующими документами: заверенная банком копия платежного поручения о внесении суммы задатка на текущий (расчетный) счет, указанный в извещении; <i>юридическим лицом – резидентом Республики Беларусь</i> – копия документа, под-тверждающая государственную регистрацию юридического лица; <i>индивидуальным предпринимателем</i> – документ, подтверждающий государ-ственную регистрацию индивидуального предпринимателя, и его копия, которая заверяется организатором аукциона; <i>юридическим лицом – нерезидентом Республики Беларусь</i> – легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть подготовлена в течение шести месяцев до подачи заявления на участие в аукционе) либо иное эквивалент-ное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения; документ о финансово-й состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с у до-стоверенным переводом на белорусский или русский язык.	
При подаче документов на участие в аукционе организатору аукциона предъявляются: представителем юридического лица, индивидуального предпринимателя – до-веренность (документ, подтверждающий полномочия должностного лица) и до-кумент, удостоверяющий личность этого представителя; физическим лицом – документ, удостоверяющий личность физического лица; представителем физического лица – доверенность и документ, удостоверяющий личность представителя.	
Прием заявлений на участие в аукционе со всеми необходимыми документами заканчивается в установленные организатором аукциона день и время, указанные в извещении. Заявления, поступившие после установленного срока, не рас-сматриваются. Сроком поступления заявления является дата его регистрации в журнале регистрации заявлений на участие в аукционе. Организатор аукциона имеет право снять предмет аукциона с торгов в любое время, но не позднее чем за 3 календарных дня до назначенной даты проведения аукциона, о чем органи-затором аукциона извещаются участники аукциона.	
В процессе торгов начальная цена повышается аукционистом до тех пор, пока только один участник согласится приобрести предмет торгов. Данный участник объявляется победителем торгов. Если аукцион признан несостоявшимся в силу того, что заявление на участие в нем подано только одним лицом, предмет аук-циона продается этому лицу при его согласии по начальной цене, увеличенной на 5 процентов.	
Объявление о проведении первых торгов было размещено в газете «Звязда» от 01.10.2015 г.	
Заявления на участие в аукционе принимаются по адресу: г. Гродно, ул. Врублевского, 3, каб. 209, с 8.30 до 17.30 (понедельник – четверг) и с 8.30 до 16.30 (пятница) Последний день приема заявлений – 02 августа 2016 г. до 15.00	
Телефоны для справок: 45-05-38, 41-98-32 – Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки» http://grodnoino.by/	

